

ת"פ 61175/07/18 - מדינת ישראל נגד מוסא פואקה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 61175-07-18 מדינת ישראל נ' מוסא פואקה (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי גולדשטיין

המאשימה

נגד

מוסא פואקה
ע"י עו"ד אריאל עטרי

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו מספר עבירות של מעשה מגונה ונסיון למעשה מגונה בשלוש קטינות.

עובדות האישום

הנאשם, יליד שנת 1951, היה בזמנים הרלוונטיים בעל חנות למכשירי כתיבה וצעצועים בצור בחר, ששמשה גם ספרייה (להלן: **החנות**). בחנות היה חדר פנימי, אשר שימש כמחסן ומקלט (להלן: **המחסן**).

אישום ראשון

במהלך התקופה שבין אמצע שנת 2017 ועד יולי 2018, ביצע הנאשם בחנות מעשים מגונים בילדה בשם ח', ילידת שנת 2009.

בין היתר, ביצע הנאשם את המעשים הבאים:

בארוע אחד הכניס הנאשם את ח' למחסן, הוריד את מכנסיה ותחתוניה, ליקק את אצבעו והעבירה על איבר המין שלה.

בארוע אחר הכניס הנאשם את ח' למחסן, הוריד את מכנסיה ותחתוניה והשכיב אותה על שולחן. הנאשם הוריד את

מכנסיו וחיכך את איבר המין שלו באבר המין של ח' באופן שגרם לה לכאב.

באירוע נוסף הכניס הנאשם את ח' למחסן וניסה להוריד את מכנסיה. ח' בכתה ואמרה לנאשם כי בטנה כואבת והיא צריכה לשוב לביתה, והנאשם חדל ממעשיו.

בשל מעשים אלו הואשם הנאשם במספר עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה ובניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה.

אישום שני

בחודש אפריל שנת 2018 הגיעה לחנות ילדה בשם א', ילידת שנת 2007, בקשה לקנות קופת חיסכון, והתכופפה מתחת שולחן על מנת לקחת את הקופה. הנאשם משך את א', הקים אותה ומישש את ישבנה מעל בגדיה. א' שאלה כמה עולה הקופסה והנאשם אמר כי אינה צריכה לשלם.

באירוע אחר בחודש אפריל שנת 2018 הגיעה א' לחנות עם אחותה נ', ילידת 2008, על מנת לקנות צבעים. לאחר שהלכה נ' נתנה א' לנאשם מטבע של 10 ש"ח אך הנאשם סרב לקחת את הכסף והמטבע נפל. א' התכופפה להרים את המטבע וכאשר קמה הצמיד אותה הנאשם אל גופו ומישש את ישבנה.

באירוע נוסף בחודש אפריל שנת 2018 הגיעה א' לחנות. הנאשם שאל את א' אם הקשר ביניהם הסתיים והושיט את ידו על מנת לגעת בישבנה, אך א' הסיטה את ידו.

בשל מעשים אלו הואשם הנאשם בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה ובניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה.

אישום שלישי

בסמוך לחודש אוקטובר 2017 הגיעו נ' וא' לחנות. א' הלכה ונ' נשארה עם הנאשם, והוא ביקש ממנה לשבת לצידו. בהמשך התכופפה נ' על מנת לקחת דף מהמדפסת, והנאשם מישש את ישבנה.

בשל כך הואשם הנאשם במעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה

יריעת המחלוקת

הנאשם השיב בכתב לאישום ביום 29.4.19.

ביחס לאישום הראשון, אישר הנאשם כי ח' נהגה לבקר בחנותו, ונהגה לסייע לו בעבודות קטנות בחנות. כמו כן אישר, כי נתן לה מתנות קטנות בתמורה ולעיתים, כאשר בקשה לקנות דבר מה ולא היה לה כסף, ויתר על התשלום או שמכר לה בהקפה. הנאשם אישר כי נכנס לעיתים למחסן עם ילדים לצורך סידורו, אך הכחיש כי נעל את המחסן כאשר היה בו עם אחד הילדים, ובכללם עם ח'. הנאשם הכחיש כי ביצע מעשה מגונה בח', כי הוריד את מכנסיה או נגע באבר מינה.

ביחס לאישום השני, אישר הנאשם כי א' נהגה לקנות בחנותו. הנאשם אישר כי מספר פעמים תפס ילדים על מנת להרחיקם מהמדפסת, או מסיבות דומות. הנאשם הכחיש כי נגע בישבנה של א' או ניסה לגעת בו, וכי ביצע בה מעשה

מגונה.

ביחס לאישום השלישי, הנאשם אמר כי זיהה את תמונתה של נ' כאשר נחקר, וכי "יתכן" שנהגה לקנות בחנותו או להדפיס במדפסת. הנאשם הכחיש כי נגע בישבנה של נ' וכי ביצע בה מעשה מגונה.

הציר המרכזי בטיעונו של הנאשם היה, כי גרסאותיהן של שלושת הקטינות "זוהמו", על ידי בני משפחותיהן וחברותיהן, ועל כן לא ניתן לייחס להן משקל.

הראיות

ראיות המאשימה התבססו על חקירות ילדים של שלושת הקטינות, מעשים שונים של הנאשם אשר תועדו בסרטוני מצלמות אבטחה שהיו בחנות ועדויות אמהותיהן של הקטינות.

חקירות הילדים

הראיות המרכזיות הן גרסאותיהן של ח', א' ונ', אשר נגבו על ידי חוקרת ילדים (הילדות לא העידו). אסקור את דבריהן של המתלוננות והערכת חוקרת הילדים ביחס למשקל הדברים. כמו כן אפרט את התרשמותי מצפיה בסרטונים המתעדים את החקירה (אני מבין ערבית ברמה שמאפשרת להבין את דברי המתלוננות באופן עצמאי) ואת מסקנותי לגבי משקל העדויות.

ח' (חקירה מיום 16.7.18)

חקירה, ת/13

ח' אמרה, כי היא מכירה את הנאשם כח"מ, אשר יש לו ספרייה וחנות, אשר היא נהגה לבלות בה, והנאשם אף אפשר לה למכור מוצרים שונים בחנות. לדבריה, הנאשם נגע בה מספר פעמים באופן מיני, ונישק אותה. באופן ממוקד העדה התייחסה לשלושה אירועים שונים, אשר התרחשו במחסן בחנות. אם היו עוד ילדים בחנות, הנאשם נהג לומר להם שהוא הולך לסדר את המחסן עם ח', להכנס ולסגור את הדלת.

בארוע אחד, הנאשם העמיד את ח' במחסן, הפשיל את מכנסיה ותחתוניה, ישב מולה, ליקק את אצבעו ונגע באבר המין שלה (העדה השתמשה במילה הערבית "עיב", מבושים). כאשר הנאשם הניח את אצבעו, עיניו נפערו מאוד "כמו משוגע" (ע' 10 למטה).

בארוע אחר, הנאשם השכיב את ח' על שולחן במחסן, לאחר שהוריד את הדברים אשר היו עליו, הפשיט אותה, פתח את מכנסיו, גהר עליה ואבר המין שלו נגע באבר המין שלה, באופן שגרם לה לכאב. העדה אמרה כי ארוע זה קרה פעם אחת ושללה את האפשרות שהנאשם החדיר את אבר המין שלו לשלה.

בארוע האחרון, הנאשם ניסה להוריד את מכנסיה של ח', וח' אמרה לו שכואבת לה הבטן והלכה לביתה. לאחר ארוע זה חדלה ח' לבוא אל החנות.

לדברי העדה, הנאשם אמר לה שלא לספר להוריה על המעשים, אחרת הם יכו אותה ואותו והורה לה לשכוח מהדברים (ע' 22, ש' 13-26). עוד אמרה, כי הנאשם נתן לה במתנה מוצרים שונים מהחנות, לפני שהחל לגעת בה, ולדבריה היא

רוצה לזרוק את כל החפצים שקנתה או קבלה ממנו, כדי לא להזכר בו.

המעשים התרחשו בשנה החולפת, כאשר העדה היתה בכיתה ג', והארוע האחרון היה בזמן חופשת האביב, ביום האחרון של חודש הרמדאן (אשר בשנת 2018 חל בחודש מאי) - ואחריו לא פגשה יותר בנאשם.

לדברי ח', קרובת משפחתה בשם ר' היתה בחנות כאשר הנאשם הכניס אותה למחסן, והנאשם ביקש מר' לדפוק על דלת המחסן אם יבוא מישהו (ע' 25, ש' 12-1).

ח' שמעה מאמה ומחברתה מ' על ילדות נוספות שהנאשם פגע בהן באופן דומה, ואמה אמרה לה שצריך לגרום לכך שהוא יכנס לבית סוהר.

הערכת מהימנות (ת/16)

חוקרת הילדים העריכה, כי ח' תיארה אירועים אותם חוותה בעצמה. הערכה זו התבססה על כך שח' ידעה לתאר את האירועים תוך מסירת פרטים ברורים ויחודיים, עגנה את דבריה במקום ובזמן ותיארה את תחושותיה הגופניות תוך כדי המעשים. כמו כן, לדברי החוקרת, הדינמיקה עליה ספרה ח', של התפתחות הדרגתית של הפגיעה ושמירה על סוד הדברים, תואמים את המקובל.

בעדותה אשרה חוקרת הילדים, כי חופשת הקיץ וסוף הרמדאן חלים במועדים נפרדים, אך הבהירה כי אינה רואה משמעות לסתירה זו בדבריה של ח', שכן בלבולים וטעויות בזמנים הם דבר שגור אצל ילדים, ואינם מעידים על חוסר מהימנות.

החוקרת הבהירה באופן משכנע, מדוע נמנעה מלעמת את ח' עם סתירות בגרסתה באופן ישיר, אלא בקשה ממנה לחזור על דברים פעם נוספת - וזאת על מנת למנוע מח' תחושה כי היא מואשמת. הסבר זה מתקבל על הדעת, ולא ראיתי כי הדבר פגע באופן כלשהו בבירור גרסתה של ח', או ביכולתו של בית המשפט להגיע לחקר האמת - מה גם שמלבד פערי הזמנים, לא היו בדבריה של ח' סתירות של ממש, אשר היה מקום לבררן.

החוקרת הבהירה, כי היתה מודעת לכך שח' נחשפה למידע על נפגעות נוספות, בעיקר דרך אמה אשר ספרה על כך, והביאה זאת בחשבון בהערכת מהימנותה של ח', וכן באופן חקירתה.

צפיה בתקליטור החקירה ת/13

מצפיה בתיעוד החקירה עולה, כי ח' היא ילדה נבונה ובוגרת מכפי גילה (העדה היתה בת תשע וחצי בעת שנחקרה). ניכר בה, כי הבינה את משמעות ההליך והבחינה בין דברים הידועים לה ודברים שחוותה בעצמה, ובין דברים עליהם שמעה מאחרים.

האופן בו ח' תיארה את המעשים, ותגובותיה הרגשיות והגופניות, תואמים את תוכן דבריה:

בדקה 8:40, כאשר החלה לתאר את הפגיעות המיניות, הבעתה ושפת הגוף שלה השתנו באופן ברור: החיוך שהיה על שפתיה נעלם, מבטה הושפל, היא כנסה את כתפיה ונעה קדימה בכסא, בתנוחה מכווצת.

גם שטף הדיבור שאפיין את דבריה של ח' בתחילה החקירה, בשלב המקדים, נקטע, והיא שתקה שתיקות ארוכות

והתקשתה לדבר (ר' דקות 12:10, 13:00, 15:40, 17:00, 20:00, 23:30, 28:00, 40-48).

כאשר אמרה ח' כי כאב לה כאשר הנאשם שם את מבושיו על מבושיה, היא עיוותה את פניה בכאב (ר' ע' 13, ש' 29 לתמליל, דקה 43:00 לסרטון).

חוסר הנוחות מהסיטואציה ניכר בעדה לאורך החקירה. במיוחד ניתן להפנות לדקה 24:20 ודקה 29:00, שם נראתה על סף בכי, לדקה 45:20, (ע' 14 ש' 14 לתמליל) שם בכתה ולדקה 50:00 שם היתה שוב על סף בכי.

מסקנות

לאור התרשמותי הישירה מהאופן בו ח' תיארה את הארועים, אני מקבל את הערכתה של חוקרת הילדים, כי ח' תיארה מעשים שהתרחשו, ומסקנתי היא כי יש לתת לדבריה את מלוא המשקל.

במיוחד הדברים נאמרים לאור האופן הברור והמפורט בו תיארה ח' את הדברים, העובדה שידעה להבחין בין דברים שקרו לה ובין דברים ששמעה מאחרים והתיאורים הסנסוריים שכללה בדבריה: תחושת הכאב כאשר הנאשם הניח את אבר מינו על אבר המין שלה והתיאור כיצד הנאשם פער את עיניו כאשר נגע בה - נקודה המחזקת מאוד את המסקנה כי תיארה ארוע שהתרחש מולה.

אני ער לכך שח' שמעה על ילדות אחרות בהן פגע הנאשם, אך לא ראיתי מקום לחשש, כי הדבר השפיע על תוכן דבריה, או כי תיארה דברים ששמעה שקרו לאחרות, כאילו קרו לה. ניכר בח' כי הבחינה בין הדברים שחווה בעצמה ובין דברים אותם שמעה, והיא אף הדגישה, כי שמעה על הדברים שקרו לאחרות רק לאחר שספרה לאמה כי הנאשם פגע בה (ר' ע' 20-21 לחקירתה, ת/13).

אני ער לפערים בלוחות הזמנים שבדבריה של ח', ולא ראיתי כי יש להם משמעות להערכת משקל דבריה. מדובר בילדה בת תשע וחצי, אשר תפיסת הזמן שלה שונה משל אדם בוגר, ועל כן אי דיוקים בנקודה זו אינם מלמדים על חוסר מהימנות - ור' לענין זה דבריה של חוקרת הילדים בעדותה (ע' 61 ש' 13 לפרוטוקול דיון מיום 2.6.19).

לסיכום הדברים אומר, כי לאור התרשמותי מח', לו היא היתה מעידה לפני באותו האופן, לא הייתי מהסס לקבוע ממצאים מחייבים על סמך דבריה לבדם, גם לו היו ראייה יחידה (בכפוף כמובן לחקירתה הנגדית).

א' (חקירה, תקליטור וסיכום מיום 24.6.18)

חקירה (ת/14)

א' אמרה לחוקרת כי הנאשם (אליו התייחסה בשמו המלא, ע' 25, ש' 34) נגע בישובה פעמיים וניסה לגעת בה פעם אחת:

ארוע אחד התרחש ביום 2.4.18 או 5.4.18, בסמוך לשעה 22:00. העדה אמרה שרצתה לקנות קופת חסכון והנאשם אמר לה שהקופה אינה למכירה. א' רצתה לקחת את הקופה, וכאשר התכופפה מתחת השולחן על מנת לקחת אותה, הנאשם משך אותה ונגע בישובה.

ארוע נוסף היה כאשר א' הלכה עם אחותה נ' לחנות, על מנת לקנות צבעי גואש כדי לצייר מפה. הנאשם לא רצה

לקחת ממנה תשלום בעבור הצבעים, וא' התעקשה לשלם והניחה על השולחן מטבע של עשרה ש"ח. הנאשם הפיל את המטבע, וכאשר א' התכופפה להרים את המטבע, הנאשם הצמיד אותה אליו וליטף את ישבנה. לדבריה אירוע זה היה בסוף אפריל 2018 (ת' ת/14, ע' 22 ש' 21-25).

בארוע שלישי הנאשם ניסה ללטף את ישבנה של א', אך היא הזיזה את ידו, והנאשם שאל אותה אם הקשר ביניהם הסתיים.

לדברי א', היא שמעה גם מחברתה לכיתה בשם ס' כי הנאשם נגע בישבנה. כמו כן א' שמעה מאחותה נ', כי הנאשם נגע בה פעמיים.

א' אמרה, כי ספרה לאמה יחד עם נ' על מעשיו של הנאשם.

צפיה בתקליטור החקירה

צפיה בתיעוד החקירה מלמדת, כי א' מדברת ומתנהגת באופן תואם לגילה (עשר וחצי).

אופן תיאור המעשים על ידי העדה תואם את התוכן המילולי, וכך גם הדגמות המעשים.

ניכר בעדה הקושי לתאר את המעשים: ר' למשל דקה 22:40, שם תיארה כיצד הניח הנאשם את ידו על ישבנה. העדה הסיטה את מבטה והתקשתה לדבר.

עם זאת, תיאור המעשים מפיה של א' היה מעט מבולבל, ונדרש מאמץ להבחין בין האירועים עליהם דברה. בעיקר הכוונה לתיאורה את האירוע הראשון, בו בקשה לקחת קופת חסכון מתחת השולחן. כמו כן, תגובותיה הרגשיות היו מצומצמות יחסית.

הערכת מהימנות ת/17

חוקרת הילדים העריכה כי א' תיארה בדבריה אירועים אשר קרו לה בפועל. מסקנה זו מבוססת על כך שא' תיארה שלושה אירועים שונים מובחנים זה מזה, באופן הגיוני ובתשובה לשאלות פתוחות, תוך עיגון האירועים בזמן ומקום, ציטוטים של דברים שנאמרו ומסירת פרטים רבים ושונים. החוקרת התרשמה, כי א' לא ספרה על האירועים באופן שמלמד על כך שהוכתבו לה, ולא ניסתה להחמיר בתיאור מעשיו של הנאשם או להפחיתו.

החוקרת קבעה כי אינה יכולה להגיע לממצאים ביחס לאירועים עליהם שמעה א' מאחרות, בשל מיעוט פרטים שמסרה.

החוקרת הבהירה בעדותה כי היא ערה לכך שא' נחשפה דרך הפייסבוק לארוע דומה, והביאה נתון זה במסגרת הערכת משקל דבריה.

החוקרת אמרה כי אינה רואה משמעות, לעניין הערכת משקל דבריה של א', לכך שהילדה לפי דבריה פנתה לנאשם באופן אסרטיבי ולא מנומס, למרות פער הגילאים המשמעותי מאוד ביניהם.

מסקנות

לאור התרשמותי מצפיה בתיעוד החקירה ומתוכן דבריה של א', אני מקבל את הערכתה של החוקרת ביחס למשקל הדברים: א' תיארה את מעשי הנאשם באופן מפורט, תוך שתיארה את תחושותיה תוך כדי המעשים. א' גם זכרה דברים שאמר לה הנאשם ואת תגובותיה למעשים, וניכר בה, כי העידה מתוך זכרונה.

אני ער לכך שא' שוחחה על מעשיו של הנאשם עם אחותה נ' ועם חברתה ס', וכי שמעה מס' על כך שהנאשם ביצע בה מעשים דומים - אך לא התרשמתי שיש בסיס לחשש שהיא אמצה את הדברים ששמעה מאחרות ותיארה אותם כאילו קרו לה, או כי הושפעה מהם. ניכר בעדה כי ידעה לאבחן בין דברים שקרו לאחרות ובין דברים שקרו לה.

חיזוק משמעותי מאוד לדבריה של א', מצאתי בכך שהבחינה בכך שהנאשם נהג לכבות את המצלמות בחנותו (ת/14 - ע' 8, ש' 16). מדובר בהבחנה מדויקת, העולה גם מבדיקת מצלמות האבטחה בחנות אשר נערכה (ר' התיחסות בהמשך). הדבר מעיד על כך שא' הבחינה בדפוס התנהגות חשוד של הנאשם, הקשור בביצוע המעשים, וידעה לתאר אותו במדויק. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שמדובר בפרט אשר החוקרים גילו אותו רק לאחר חקירתה של א' (שהרי ה-DVR נתפס רק ביום 12.7.18, כשלושה שבועות לאחר חקירתה של א').

אני ער לכך שתיאור הזמנים בדבריה של א' לא היה ברור, וקשה לקבוע מדבריה מה היה סדר האירועים, בעיקר בין האירועים השני והשלישי עליהם דברה. כפי שצינתי ביחס לח', הדבר אינו גורע ממשקל דבריה, בשל השוני בתפיסת הזמן בין ילדים ומבוגרים. אני ער לקושי עליו הצביע ב"כ הנאשם, הנובע מכך שא' הצביעה על תאריך ספציפי ביחס לאירוע מושא האישום הראשון (2.4.18 או 5.4.18), ועניין זה אכן מעורר תמיהה מסוימת ומחייב זהירות בהערכת משקל הדברים. עם זאת, בוודאי שלא ניתן לומר שהדבר מאיין את משקל דבריה של א', או גורע ממהימנותה.

עוד אומר, כי גם אם חילופי הדברים עם הנאשם אותם ציטטה א' נשמעים לא שגרתיים או לא מנומסים, אין בכך כדי להעלות חשד שהדברים לא נאמרו, או לפגוע במשקל דברי העדה. ניתן להניח, שא' לא תהדר בכבודו של מי שביצע בה מעשים מגונים, גם אם הוא מבוגר ממנה בשנים רבות, מכל מקום, בית המשפט דן במשקל דברי העדים, ואינו נותן להם ציונים בהליכות ונימוסים.

לסיכום אומר, כי ניתן לסמוך על עיקר דבריה של א'. עם זאת, בשל מספר שאלות שעלו מעדותה, כמו גם התרשמותי מהאופן בו העידה, כעולה מסרטון החקירה, יש לנהוג זהירות בקביעת ממצאים על סמך דבריה, ונדרש להם סיוע משמעותי. במיוחד אומר, כי תיאור הארוע הראשון, בו הנאשם נגע בישבנה כאשר התכופפה מתחת השולחן לקחת קופת חסכון, מעורפל מעט.

נ' (חקירה, תקליטור וסיכום מיום 24.6.18)

חקירה ת/15

נ' ספרה, כי הלכה מספר פעמים לחנות עם אחותה א', על מנת לקנות דברים שונים, ובעל החנות, הנאשם (נ' התייחסה אליו בשמו המלא, ע' 14, ש' 18), נתן להן דברים במתנה.

נ' ספרה על שני מקרים בהם הנאשם נגע בה:

הארוע הראשון ארע בפעם הרביעית או החמישית שהיתה בחנות (ע' 11-13 לתמליל): נ' רצתה לקחת דף מהמדפסת אשר נמצאת מתחת השולחן והנאשם אמר לה שאין דיו. כאשר התכופפה, הנאשם הניח את ידו על ישבנה (ע' 13, ש' 13).

(31), ונ' אמרה לו שהיא רוצה ללכת.

בארוע השני (עליו ספרה בתחילת דבריה, ע' 8-10 לתמליל), הנאשם הושיב לידו את א' ואז קרא לנ' לשבת לידו. לאחר שיצאו מהחנות, א' ספרה לנ' כי הנאשם נגע בה (בנ') בישבן, אך נ' לא הרגישה זאת.

נ' אמרה, כי ראתה את בעל החנות נוגע גם בא', ומושיב אותה לידו, ושמעה מא' כי הנאשם נגע בה (בא').

נ' הוסיפה, כי בעל החנות אוהב את ח', אשר נמצאת אצלו כל הזמן. לדבריה היא ראתה את הנאשם מושיב את ח' לידו ומלטף אותה מאחור. כמו כן הנאשם נגע גם בשתי ילדות נוספות, ס' וקרובת משפחה של ח', ששמה אולי ר'.

לאחר כחודשיים, נ' וא' סיפרו לאמן על מעשיו של הנאשם. האם הופתעה וכעסה על כך שלא ספרו לה על המעשים מיד. נ' הסבירה, כי היא וא' לא ספרו על מעשיו של הנאשם, כי הנאשם הבטיח לא' שלא יספר על כך שלקחו מחנותו דברים בחינם (ע' 14, ש' 24-27).

צפיה בתקליטור

מצפיה בתקליטור עולה, כי נ' היא ילדה בוגרת ונבונה. ניכר בה כי היא מבינה את משמעות החקירה ואת החשיבות שבמסירת דברים מדויקים.

כאשר החלה לתאר את הפגיעה המינית, בסמוך לדקה 12:00, נ' עברה לשבת בקצה הכסא ונראתה מתוחה ולחוצה.

ניכר בנ' הקושי לתאר מעשים בעלי אופי מיני במלים מפורשות, והיא השתמשה מספר פעמים במילה "התחיל" על מנת לתאר את הנגיעה בישבנה, והחוקרת נזקקה למספר שאלות הבהרה על מנת לקבל תיאור מפורט ואמירות מפורשות יותר.

כאשר נ' תיארה את הארוע הראשון (בסמוך לדקה 29:00), היא עצרה את דיבורה מספר פעמים, וניכר בה הקושי לדבר.

הערכת מהימנות ת/18

חוקרת הילדים העריכה, כי הארוע בו משש הנאשם את הישבן של נ' כאשר לקחה נייר מהמדפסת ארע בפועל. הערכה זו מבוססת על האופן בו תיארה נ' את המעשה, תוך מסירת פרטים לגבי המקום והזמן בו קרה, ציטוטים מדברים שנאמרו במהלך הארוע ותיאור התחושות הפיזיות שלה.

לגבי הארוע הנוסף עליו דברה נ', בו לדבריה משש הנאשם את ישבנה בנוכחותה של א', קבעה החוקרת כי אינה יכולה לבסס הערכת מהימנות, בשל מיעוט הפרטים אותם מסרה נ', ולאור דבריה כי לא הרגישה בעצמה שהנאשם נגע בה, אלא שמעה על כך מא'.

החוקרת גם נמנעה מלהעריך את מהימנותה של נ' ביחס לארוע בו לדבריה ראתה את הנאשם נוגע בישבנה של ח', בשל מיעוט הפרטים בגרסתה.

מסקנות

לאור מכלול הנתונים, ובכלל זה התרשמותי הישירה מצפיה בתקליטור, ראיתי לייחס את מלוא המשקל לדבריה של נ' בכל הנוגע לתיאור אירוע הראשון:

נ' עשתה רושם מהימן, ודבריה מתיישבים עם מכלול הראיות. במיוחד דברים אמורים ביחס לכך שלדבריה הנאשם נהג להושיב לידו את ח' וללטף אותה מאחור - וענין זה עולה גם מסרטוני מצלמות האבטחה ואף אינו שנוי במחלוקת (ר' בהמשך). גם דבריה של נ' על כך שס' ור' היו בחנותו של הנאשם מתיישבים עם יתר הראיות, והנאשם אף אישר בעדותו כי ר' היתה בחנותו והוא גילה כלפיה חיבה (ר' פרוטוקול דין מיום 11.6.19 עמ' 142 ש' 8).

כפי שצינתי בעניין של ח' וא', אינני מייחס משמעות רבה לפערי הזמנים שבדבריה של נ', שכן הם מאפיינים את תפיסת הזמן של ילדה בגילה (תשע וחצי).

אני שותף לקושי עליו הצביעה חוקרת הילדים בכל הנוגע לתיאור האירוע השני, שכן דבריה של נ' ביחס לאירוע זה היו פחות ברורים, וקשה להבין מה בדיוק קרה באותו ארוע. כמו כן לדבריה של נ' היא לא הרגישה שהנאשם נגע בישבנה, אלא שמעה זאת מא' - וענין זה מעלה שאלות.

מנגד, תיאורו של הארוע הראשון ברור ומשכנע, ואופן מסירת הדברים תואם את תכנם. ניכר בנ' כי היא תיארה מעשה שפגע בה, והתקשתה לחזור על הדברים ולדבר עליהם.

שפת הגוף של נ' ותגובותיה הרגשיות תאמו את תוכן הדברים: הדוגמה הבולטת ביותר לכך, היא כאשר תיארה כי כאשר הנאשם נגע בישבנה, הנגיעה גרמה לה לצמרמורת (ע' 12, ש' 32): צפיה בתיעוד (דקה 34:25) מראה כי כאשר אמרה זאת, היא התכווצה במקומה וכנסה את כתפיה. ניכר בנ' באופן ברור, כיצד חוותה מחדש את הארוע ושחזרה אותו. תגובה גופנית זו מחזקת מאוד את המסקנה, כי נ' תיארה ארוע אותו חוותה בעצמה.

מעבר לכך, נ' ידעה לתאר אירועים באופן מדויק מהבחינה העובדתית, גם אם לא ידעה לפרשם באופן תואם: כך למשל, ספרה כי הנאשם אמר לא' שמחיר המוצרים שלקחה הוא 200 ש"ח, וקרץ לה (ע' 6 למטה, דקה 15:30). מהתיאור עולה, שמדובר בהתבדחות של הנאשם עם א', אשר נ' לא הבינה אותה ואף נעלבה ממנה, משום שחשבה שהנאשם שיקר. עוד אומר, כי כאשר אמרה נ' כי הנאשם קרץ, היא גם הדגימה את הקריצה - וניכר שגם אם לא הבינה כי הקריצה נועדה לסמן כי הנאשם מתבדח, היא זכרה אותה.

נתון משמעותי נוסף, הוא הקפדתה של נ' לא להחמיר בתיאור מעשיו של הנאשם ולא להוסיף עליהם:

בשל דבריה של אמה של נ', החוקרת בררה האם הנאשם נגע בחזה של נ'. למרות שהחוקרת שאלה על כך מספר שאלות, חלקן כלליות ואחת מפורשת ומדריכה, נ' שללה את האפשרות שהנאשם נגע בה בחזה (ע' 13, ש' 17-25).

כך גם ביחס לשאלה האם הנאשם נגע בנ' מתחת הבגדים: החוקרת בררה את העניין, תחילה בשאלות כלליות ולבסוף בשאלה מדריכה, ונ' שללה את האפשרות שהנאשם נגע בה מתחת בגדיה (ע' 12, ש' 17-8).

חוקרת הילדים חנאן חג' יחיא (דיונים מיום 2.6.19, ע' 51-63 ו- 11.6.19, ע' 130-65)

מעבר להתייחסות לעדותה של חוקרת הילדים במסגרת סקירת הערכת מהימנות גרסאותיהן של המתלוננות, ראיתי לציין כי התרשמתי מהאופן המקצועי, הרגיש והזהיר בו בררה את גרסאותיהן של המתלוננות.

כך למשל, כאשר בקשה החוקרת לחדד נקודות מתוך דברי העדות, תחילה שאלה שאלות פתוחות, ופנתה לשאלות מדריכות רק כמוצא אחרון. לשם הדוגמה, אפנה לאופן בו בררה החוקרת עם ח' האם הנאשם הפשיל את תחתונה (ת/13, ע' 11 למטה), תוך שאפשרה לה להבהיר את דבריה מבלי להדריכה או לכוונה לתשובה. ניתן לראות גם בחקירתה של נ' את אופן הזהיר בו בררה האם הנאשם נגע בחזה (ת/15 ע' 13, ש' 17-25) והאם נגע בה מתחת בגדיה (שם, ע' 12, ש' 8-17) ובחקירתה של א', את האופן בו שאלה אותה האם הנאשם ליטף את ישבנה מעל או מתחת לבגדים (ת/14 ע' 13 ש' 8-15).

העדה נחקרה חקירה יסודית ומעמיקה, תוך ירידה לפרטי פרטים ביחס לאופן ניסוח השאלות והערכת משקל דברי הילדות, והסבירה באופן משכנע את שיקוליה המקצועיים. כמו כן, העדה לא התבצרה בעמדותיה אלא הסכימה עם חלק מהערותיו של ב"כ הנאשם ביחס לאופן ניסוח השאלות (ר' למשל בפרוטוקול דיון מיום 11.6.19 ע' 74 ש' 21, ע' 75, ש' 4, ע' 89, ש' 21, ע' 123, ש' 15). עניין זה מחזק את הערכתי לשיקול הדעת המקצועי של העדה וליושרתה. בסופו של דבר, החקירה הנגדית הארוכה והיסודית שנחקרה העדה לא העלתה כל טעות של ממש באופן עבודתה של העדה - נהפוך הוא. הסבריה של העדה, כמו גם נכונותה להודות כי יכלה גם לפעול באופן שונה במספר נקודות, מלמדים על התנהלות מקצועית, יסודית וזהירה. יתרה מכך - לא ראיתי משמעות רבה לנקודות לגביהן הסכימה החוקרת כי יכלה להתנסח אחרת, ולא ראיתי כי היה בכך כדי לפגוע במשקל דברי הילדות, או ללמד על טעות של ממש בהתנהלותה של החוקרת, המשליכה על משקלה של הערכתה את מהימנות הילדות.

עוד ראיתי לציין, כי האופן בו גבתה החוקרת את גרסאותיהן של הילדות נתן לבית המשפט כלים להתרשם ממסירת הדברים באופן כמעט ישיר ולהגיע למסקנות עצמאיות ביחס למשקלם - ובסופו של יום התרשמותי לגבי מהימנותן של העדות דומה מאוד לזו של החוקרת.

לסיכום הדברים אומר, כי ראיתי לייחס את מלוא המשקל לעדותה של החוקרת ולהערכתה את מהימנותן של הילדות.

ת/24 ות/30 - סרטוני מצלמות אבטחה

בחנותו של הנאשם הותקנו מצלמות אבטחה אשר הנראה בהן הוקלט על דיסק קשיח של מחשב (DVR), במקטעים של 20-30 שניות כל אחד. במהלך החקירה נתפס הדיסק, ועלה כי יש בו כ- 112,000 סרטונים המשתרעים על תקופה של מספר חודשים, כאמור במקטעים קצרים של מספר שניות כל אחד.

כהערה מקדימה לכל הסרטונים אומר, כי על פי בדיקה שתועדה בת/21, השעון הפנימי של המחשב אליו חוברו מצלמות האבטחה (DVR) מיהר ביומיים, חמש שעות ותשע דקות ביחס לזמן האמיתי (ר' גם הערה בת/20, שלושת השורות הראשונות). לשם הנוחות אתייחס לסרטונים על פי מונה הזמן הפנימי של ה-DVR, שכן כך ניתן לאתר, ואציין גם את הזמן האמיתי במקומות הרלוונטיים.

חוקר המחשבים יורם אפרתי העיד, כי ביום 17.7.18 בדק מכשיר DVR שנתפס בחנותו של הנאשם, גיבה אותו והעתיק מתוכו 44,861 קבצי וידאו, מתוך כ- 112,000 קבצים שהיו עליו. העד בחר אילו קבצים להוריד, על פי הנחייתה של החוקרת נופר, אשר צפתה עימו בסרטונים.

המאשימה בקשה להתייחס לשתי קבוצות של סרטונים: סרטונים המתעדים את הנאשם נוגע בח' וקטניות אחרות נגיעות בעלות אופי מיני (אשר לשיטת המאשימה היוו מעשים מגונים לכשעצמן) וסרטונים המעידים על כך שהנאשם ניתק את

המצלמה - כשלשיטת המאשימה הדבר נעשה בטרם ביצע מעשים מגונים, על מנת שמעשיו לא יתועדו.

קטיעות ברצף הצילום

החוקרת נופר בן שימול (עדות מיום 30.4.19, ע' 35-40):

החוקרת העידה, כי צפתה לאורך מספר ימים באלפי סרטונים, להערכתה 90% מכלל הסרטונים, תוך שהתמקדה בימים 25.3.18 ו- 26.3.18, ודילגה על פרקי הזמן בהם החנות היתה ריקה או שהנאשם לא היה בה. העדה תיעדה את הצפיה במזכרים ת/19 ות/20, והעניין המרכזי אליו הפנתה היה קטיעות שונות ברצף הצילום בחנות, אשר התרחשו כולם כאשר נכנסו לחנות ילדות:

על פי ת/19, העדה בדקה את הסרטונים מהימים 25.3.18 ו- 26.3.18 וצפתה באלפי סרטונים מתאריכים אלו. וכך עלה מהצפיה:

ביום 25.3.18 (לפי שעון ה DVR) היו שתי קטיעות של הצילום בחנות:

קטיעה ראשונה היתה בין השעות 22:29:28 ועד 23:22:18 (ובזמן אמיתי, יום 23.3.18, בין השעות 17:20 ועד 18:13). מצפיה בסרטונים עולה, כי בטרם נקטע הצילום, ילדה לבושה חולצה ורודה ומכנסיים כהים (אותה זיהיתי כח', י.מ.) היתה בחנות וכאשר הצילום התחדש, הנאשם הגיע מהחלק הפנימי של החנות, בו נמצא המחסן.

קטיעה שניה היתה בין השעות 23:38 ועד 23:55 (ובזמן אמיתי בין השעות 18:49 ועד 18:46). מצפיה בסרטונים עולה, כי בטרם נקטע הצילום, ילדה לבושה אפור היתה בחנות וכאשר הצילום התחדש, הנאשם היה לבדו בחנות.

ביום 26.3.18 (לפי שעון ה DVR) היו ארבע קטיעות של הצילום:

קטיעה ראשונה, בין השעות 0:26 ועד 0:41 (ובזמן אמיתי, יום 23.3.18, בין השעות 19:17 ועד 19:32). לפני קטיעת הצילום נמצאת בחנות ילדה לבושה חולצה ורודה ומכנסיים אפורים והנאשם נראה מנתק כבל ממכשיר ה DVR המונח על מדף מאחוריו. כאשר הצילום מתחדש החנות נראית ריקה ומכשיר ה DVR נראה על אותו מדף, אך בזווית מעט שונה.

קטיעה שניה, בין השעות 19:35 ועד 20:05 (ובזמן אמיתי, יום 24.3.18, בין השעות 14:26 ועד 14:56). בטרם הקטיעה נראים בחנות ילד וילדה ולאחריה הנאשם נמצא לבדו.

קטיעה שלישית, בין השעות 20:39 ועד 23:16 (בזמן אמיתי, יום 24.3.18, בין השעות 15:30 ועד 18:07). לפני קטיעת הצילום נראית בתמונה יד בשרוול וורוד.

קטיעה רביעית, בין השעות 23:29 ועד 23:46 (ובזמן אמיתי בין השעות 18:20 עד 18:37). בטרם הקטיעה הנאשם נמצא בחנות עם ילדה לבושה חולצה ורודה ולצד שמאל שלו חפץ שחור. לאחר חידוש הצילום הנאשם נראה לבדו והחפץ שהיה לידו לא היה שם.

על פי ת/20, היו קטיעות נוספות בצילומים:

ביום 1.4.18 היתה קטיעה בין השעות 20:14 ועד 20:38 (בזמן אמיתי, 30.3.18, בין השעות 15:05 ועד 15:29). לפני הקטיעה נראתה ילדה נכנסת לחנות.

ביום 5.4.18 היתה קטיעה בין השעות 17:33 ועד 17:56 (בזמן אמיתי, 3.4.18, בין השעות 12:24 ועד 12:47). לפני הקטיעה היו בחנות שתי ילדות ולאחר חידוש ההקלטה הנאשם היה לבדו.

ביום 5.4.18 היתה קטיעה נוספת בין השעות 18:28 ועד 18:54 (בזמן אמיתי, בין השעות 13:19 ועד 13:45). לפני הקטיעה היתה בחנות ילדה.

העדה סברה, כי מדובר בנימוקים או מחיקות מכוונות של הצילום, אך עלה מעדותה כי אינה יכולה לתמוך את דבריה באינדיקציה ממשית לכך מרישומי המחשב, אלא מדובר בהשערה בלבד, ועל כן לא נתתי משקל לחלק זה של עדותה.

החוקר אימן פלאח (עדות מיום 30.4.19, ע' 41-42)

החוקר, שהוכשר כחוקר מחשבים, ערך את המזכר ת/21, ממנו עולה, כי לא ניתן לראות בבדיקה של מכשיר ה-DVR האם בוצעו מחיקות של סרטונים.

ב"כ הנאשם לא חלק על האמור במזכרים ת/19-ת/21, בכל הנוגע לעצם קיומן של קטיעות ברצף הצילום, אך חלק על הטענה כי מדובר במחיקה או ניתוק מכוון (למרות שהנאשם עצמו הודה כי ניתק את ה-DVR באופן יזום, ר' בהמשך).

מעבר לכך, בחנתי בעצמי את הסרטונים שהוגשו, ואכן עולה כי לפני הקטיעות ברצף הצילום היו בחנות ילדות, כפי שהעידה החוקרת. כמו כן ראיתי, כי במקרה אחד הנאשם צולם כשהוא מנתק את מכשיר ה-DVR. לצד זאת אזכיר את דבריה של א' בחקירתה (ת/14, ע' 8 ש' 16), כי הנאשם נהג לכבות את המצלמה בחנותו. למסקנה העולה מכך אתייחס בהמשך דברי.

נגיעות של הנאשם בח' ובקטינה אחרת

במהלך שמיעת התיק, ביקש ב"כ המאשימה להגיש סרטונים נוספים, אשר לא נזכרו בדו"חות אותם ערכו השוטרים, ובהם לטענתו נראה הנאשם נוגע בח' ובקטינה אחרת באופן מיני.

ב"כ הנאשם חלק על קבילותם של סרטונים אלו. טענתו היתה, כי הסרטונים הועברו לידיו באיחור, באופן שמנע ממנו לחקור לגביהם את עדי התביעה, באופן שפגע בהגנת הנאשם. כמו כן טען, כי החוקרת נופר לא התייחסה לסרטונים אלו במזכרים אותם ערכה והדבר מעיד על כך שאינם רלוונטיים. בהחלטה מיום 6.6.19 קיבלתי את המוצג על תנאי, וקבעתי כי הכרעה בשאלת קבילותו תתקבל לאחר עיון בו.

קבילות

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים וצפיתי בסרטונים, ראיתי לקבל את המוצג:

מן הראיות, ובהן המזכרים ת/5 (צו חיפוש במחשב), ת/10 (דו"ח חיפוש ותפיסת ה-DVR), ת/23 ות/29 (דו"חות שערך חוקר מחשבים יורם אפרתי) וחקירתו הנגדית של חוקר המחשבים, עולה באופן ברור, כי ה-DVR, הדיסק הקשיח עליו הוקלטו הסרטונים נתפס כדיון, תוך שמירה על המידע האצור בו. אין טענה, כי הסרטונים אינם אותנטיים או כי נערכו,

והנאשם התייחס אליהם בעדותו, ולא טען כנגד הנראה בהם, אלא ניסה לתת להם פרשנות נוחה לו (השווה ע"פ 2801/95, קורקין, ע' 804). כמו כן, ב"כ הנאשם לא יצק תוכן לאמירתו, כי לו ידע מראש על הסרטונים היה חוקר את עדי המאשימה באופן שונה, ואף לא ביקש להשלים חקירתו של מי מהעדים.

עם זאת ראיתי להעיר, כי אכן, מן הראוי היה להעמיד את המוצג לעיון ההגנה בשלב מוקדם יותר.

עוד אומר, כי התקשיתי ליישב בין עדותה של החוקרת נופר, שטענה שצפתה כמעט בכל הסרטונים, ובין העובדה שלא התייחסה לסרטונים האמורים במזכר אותו ערכה או בעדותה, והדבר מעיב על משקל דברי העדה. עם זאת, לאור העובדה שעדותה של החוקרת נופר רלוונטית רק לעצם ההפסקות בצילום, אשר לגביהן אין מחלוקת (ואף בית המשפט נוכח בהן בעצמו), אסתפק בהערה זו.

בעיקר ראיתי להעיר ביחס לאופן בו ביקש ב"כ המאשימה להגיש את הסרטונים, בדיון ביום 2.6.19: תחילה ביקש ב"כ המאשימה להגיש את העתק הדיסק הקשיח כולו, מטעמים של "הקפדה על שרשרת המוצג". לאחר שבקשתו נדחתה, ביקש ב"כ המאשימה לעיין מחדש בהחלטה וטען, כי מדובר ב"ראיית זהב", שכן ישנם סרטונים בהם לשיטתו הנאשם נראה מבצע מעשים מגונים בח' ובקטינות אחרות. התקשיתי לקבל את הסברו של ב"כ המאשימה, שמא לא הובן בתחילה, ועל כן נדרש "לחדד" את הסברו. במיוחד הדברים אמורים לאור בקשת ב"כ המאשימה, שעלתה רק בשלב הסיכומים, להרשיע את הנאשם גם במעשים אשר תועדו בחלק מהסרטונים.

ב"כ המאשימה היה צריך לטעון באופן מפורש מדוע הוא מבקש להגיש את הסרטונים ומהי הרלוונטיות שלהם להליך, ולא להעלות את טיעונו באופן מתפתל ומתפתח.

מכל מקום, הסרטונים הם ראיה אובייקטיבית רלוונטית להליך, בעלת משקל עצמאי. מהראיות עולה, כי הסרטונים הופקו על ידי החוקרים באופן מהימן ואין חשש כי אינם אותנטיים. למרות הערותי ביחס להתנהלות המאשימה, הבקשה להגשת הסרטונים עלתה בשלב מוקדם יחסית של שמיעת הראיות, ולא ראיתי כי הגנת הנאשם נפגעה בשל כך. לאור זאת הסרטונים קבילים וניתן להסתמך עליהם.

תוכן הסרטונים

בשני סרטונים מיום 24.3.18 בסביבות 21:30 (ובזמן אמת, מיום 22.3.18 בסביבות השעה 16:21) נראים הנאשם וילדה נוספת לבושה אפור כשהם נמצאים מאחורי דלפק החנות ומולם שני ילדים. לאחר שעזב אחד הילדים, הילדה עמדה וכתבה על דף והנאשם הושיט יד לעבר מותנה ולאחר מכן הניח את ידו על גבה התחתון. מיד לאחר מכן, שוב שלח הנאשם יד לעברה של הילדה, הפעם לכיוון מפשעתה והילדה הפסיקה לרשום ויצאה מיד מהחנות.

שני הצדדים סברו כי אותה ילדה היא ח' (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 149 ש' 6-13). מצפייה בסרטון אינני משוכנע בזיהוי, אך לא ראיתי חשיבות רבה לעניין זה, שכן החשיבות שבסרטון היא בכך שנראה בו שהנאשם נוגע באופן מיני בילדה, הנראית כבת עשר.

בשבעה סרטונים מיום 29.3.18 בין השעות 20:35-20:37 (ובזמן אמיתי, מיום 27.3.18 בין השעות 15:26-15:28) נראו בחנות ח' והנאשם. הנאשם קרא לח' לבוא לשבת לידו, ליטף את פניה, אחז בידה והניח את ידו באזור ישבנה. בהמשך נישק את ח' תוך שהצמיד את ראשו לראשה, שוב שם את ידו באזור ישבנה ואז נגע בחזה וליטף את ידה ואת פניה. לאחר מכן, ליטף הנאשם את ראשה של ח' ונישק לה בצידי פניה, ממש ליד הפה.

ב"כ המאשימה הפנה גם לסרטון מיום 28.3.18, שעה 19:55 (היינו יום 26.3.18, שעה 14:45). מצפיה בסרטון עולה, שהנאשם עבר בחנותו ליד ילדה אשר נשענה על הדלפק ונגע בישבנה עם גב ידו. עם זאת, לא ניתן לקבוע באופן ברור האם הנגיעה היתה מכוונת או אקראית, ועל כן לא אתייחס לסרטון זה.

פידא אבו סרייה (אמה של ח') - דיון מיום 30.4.19, ע' 20-30

לדברי העדה, אחת מחברותיה אמרה שהנאשם נגע בבתה באופן לא הולם ושאלה אם עשה כן גם לח'. העדה שאלה את ח' אם הנאשם נגע בה. לדברי העדה (ע' 20 למטה):

בהתחלה לא הסכימה לספר לי ואחר כך היא סיפרה לי. אחר כך התחלתי לשאול אותה מה קרה, ואחר כך היא אמרה לי שהוא הוריד לה את המכנסיים, הושיב אותה על השולחן ונישק אותה ואמר לה שזה בסדר, שהוא כמו סבא שלה. אחר כך פעמיים, הוא הראה לה את איבר המין שלו וחיכך אותו בה. סיפרתי לבעל שלי שהשכנה סיפרה לי ואני שאלתי את ח' על הנושא, ואני רק אמרתי לו שהטריד אותה.

העדה הוסיפה, כי הנאשם איים על ח' שאם היא תספר על מעשיו אז אביו יהרוג אותה ואת הנאשם. עוד אמרה, כי מאז הארוע ח' נשארה הרבה בבית בשל פחדה.

בחקירתה הנגדית של העדה עלה, כי בשנת הלימודים האחרונה חלה הדרדרות בהתנהגותה של ח' בבית הספר והיא השתנתה. עוד עלה, כי ח' אמרה לעדה כי הנאשם נישק אותה על פיה.

העדה שללה את האפשרות שאמרה לח' שיש ילדות נוספות, ובכללן אחותה מלאק, אשר הנאשם פגע בהן באופן דומה.

עלה, כי חלף פרק זמן של כחודש עד שלושה חודשים משמעה העדה מח' כי הנאשם פגע בה ועד שח' נחקרה. העדה הסבירה זאת בכך שלא פנו אליה משירותי הרווחה או המשטרה.

לנה נימר (אמן של א' ונ') - דיון מיום 30.4.19, ע' 30-35

לדברי העדה, היא בקשה מא' ללכת לחנותו של הנאשם על מנת לקנות דבק, ולקחת איתה את נ', אך נ' אמרה שאינה רוצה, משום שהנאשם "מעצבן" אותן. העדה שאלה למה הכוונה, ושתי הבנות אמרו לה שהנאשם נוגע בהן בישבן, ונ' הוסיפה כי הנאשם נגע לה בחזה.

לדברי העדה, בנויה אמרו לה שהנאשם פגע מינית גם בילדות אחרות, והיא דברה על כך עם הוריהן.

מכשיר הטלפון והמחשב של הנאשם

המאשימה טענה, כי במחשבו של הנאשם נמצא חומר פדופילי, והגישה את התקליטור ת/27 לתמיכה בטענתה. עם זאת, לא מיותר לציין כי המאשימה לא ייחסה לנאשם עבירה של החזקת חומר תועבה.

צפיתי בסרטונים אשר נטען כי תכנם פדופילי. מדובר בסרטון בודד, בו נראה תינוק ערום רוקד במקלחת (הנאשם נחקר על סרטון זה בת/3) - והתקשיתי לתת לו משקל. גם אם יש מי שימצא עניין מיני בסרטון זה, ניתן גם לייחס לסרטון משמעות תמימה ולהניח שהורה גאה צילם אותו והפיץ לחבריו, ללא כוונה מינית.

אני ער לכך שמאמרות החוץ של הנאשם עולה, שהוא נחקר גם ביחס לסרטונים אחרים שנתפסו אצלו, אשר מתוך השאלות שנשאל נראה כי ניתן לפרשם כבעלי אופי פדופילי. סרטונים אלו לא הוגשו, ועל כן לא אייחס להם כל משקל.

הנאשם

אמרות חוץ

ת/1 - הודעתה נאשם מיום 12.7.18 בשעה 20:41 ות/31 - תמלול החקירה

הנאשם כפר בחשדות, אך אמר שיתכן שנגע בילדות "ללא כוונה" ומבלי שהרגיש בכך.

הנאשם העלה סברה, כי בזמן שסידר את החנות נגע בטעות בילדות, אשר פרשו את הנגיעה באופן לא נכון.

הנאשם הוסיף, כי היה ארוע בו ליטף את ח' על ראשה, לאחר שהתפעל מהאופן בו קראה ספר. כמו כן היה ארוע עם ילדה שאינו זוכר את שמה, ששם אביה מאזן נמר, שהגיעה עם חומר מבריק על ראשה, והנאשם הוריד את החומר מראשה, כדי שלא יכנס לעיניה, וניער את בגדיה.

הנאשם הכחיש כי נהג לתת לילדות מוצרים במתנה, ואמר כי היו מקרים שילדות לקחו מוצרים והוריהן שלמו לאחר מכן.

ת/2 - הודעת הנאשם מיום 18.7.18 בשעה 22:40 ות/32 - תמלול החקירה

הנאשם הכחיש כי הראה לילדות סרטונים פורנוגרפיים ממכשיר הטלפון או המחשב שלו.

הנאשם אמר, כי ילדים לפעמים משחקים בחנותו ונכנסים מתחת השולחן.

הנאשם אישר, כי היו מקרים בהם נכנס למחסן עם ילדים והתייחס למקרה בו נכנס עם ילדה למחסן על מנת לקחת סחורה.

הנאשם אמר, כי הוא רושם ביומן מיהם הילדים שלוקחים סחורה בהקפה.

הנאשם אישר כי הוא מכיר את א' והכחיש כי נהג לתת לה מוצרים במתנה. לדבריו היא נהגה לקחת מוצרים ולא לשלם, וחובה לחנות עומד על 75 ש"ח. כמו כן ציין הנאשם, כי א' נהגה מעת לעת לשלם 5-10 ש"ח, אך עשתה זאת באופן מזלזל.

הנאשם אמר כי הוא יודע שיש לא' אחות קטנה, אליה התייחס בשם נס'.

הנאשם הודה כי נישק את ח' על לחיה, לאחר שהתפעל מהאופן בו קראה ספר, אך לדבריו לאחר מכן התנצל, ואמר לה שעשה טעות, שכן הגוף שלה שייך לה ואסור לאף אחד לגעת בו (ת/2 ש' 182-176). הנאשם אמר, כי בחקירה הקודמת לא זכר כי נתן לח' נשיקה ולא זכר כי אמר לה שזאת הייתה טעות (ת/2 ש' 186-185).

הנאשם נשאל למה ח' אמרה שפגע בה, אך לא העלה הסבר מדוע תשקר ותעליל עליו. בהמשך הציע את האפשרות שאחת הילדות בקשה מח' לעשות כן, על מנת לא לשלם לו בעבור הסחורה שקנתה, אחרי שהוא ביקש שישלמו לו (ת/2).

ש' 218-214).

הנאשם נשאל האם נכנס עם ח' לבד למחסן והשיב "אני נכנס עם כולם לבד" (ת/ת 32 עמ' 56 ש' 30). הנאשם עומת על כך בשלב מוקדם יותר בחקירה ואמר, כי נכנס פעם עם אחת הילדות להביא סחורה (ת/ת 32 עמ' 22 ש' 17-12) וטען, כי היו מקרים שילדים נכנסו למחסן על מנת לקחת משם דברים (ת/ת 32 עמ' 62 ש' 38-30). בהמשך הכחיש הנאשם כי נכנס עם ח' למחסן (ת/ת 2 ש' 199).

הנאשם עמד על הכחשתו, כי ביצע בח' מעשים מגונים.

ת/ת 3 הודעת הנאשם מיום 20.7.18 בשעה 04:15 ות/ת 33 תמלול החקירה.

הנאשם טען כי אינו יודע כיצד חומר פורנוגרפי, "רגיל" ופדופילי, הגיע למחשבו ולמכשיר הטלפון שלו, והציע את האפשרות כי אחד מנכדיו שיחק במחשב שלו, או שקיבל את החומר בווטסאפ מבלי שעמד על טיבו.

הנאשם נשאל כיצד ידעו הקטניות על הסרטים הפורנוגרפיים והשיב, כי ייתכן ושיחקו במכשירו הסלולרי, והכחיש כי הוא הראה להן את הסרטונים הללו. עם זאת, טען כי הציג לילדים סרטונים הקשורים לבריאות ולבית הספר (ת/ת 3 ש' 109-112).

ת/ת 4 הודעת הנאשם מיום 22.7.18 בשעה 17:49 ות/ת 34 תמלול החקירה

הנאשם אמר, כי רק לו יש גישה למכשיר ה-DVR שבחנות. בדבריו הכחיש שמחק מה DVR סרטונים, אך אמר שהוא מנתק את המכשיר מהחשמל כאשר אינו בשימוש, וכי לעיתים גם בזמן שיש אנשים בחנות, אם הוא צריך לשים בשקע מכשיר אחר (ת/ת 4 ש' 13-19).

בהמשך, טען, כי לפעמים הוא מנתק את המכשיר, לפעמים ילדים מנתקים את הכבל ולפעמים "זה מתנתק" (ת/ת 34 עמ' 4 ש' 36 - עמ' 5 ש' 10). הנאשם טען, כי אינו יודע למחוק סרטונים מה-DVR (ת/ת 34 עמ' 3 ש' 34).

הוצג לנאשם סרטון ממצלמת האבטחה בחנותו מיום 26.3.18 בו הוא נראה מנתק כבל מה-DVR והוא אישר כי ניתק את הכבל (ת/ת 4 ש' 26).

הנאשם נשאל מדוע בכל פעם שיש ילדה בחנות ה-DVR מתנתק ל-25-7 דקות. בתחילה, טען כי אולי במקרה או שהייתה הפסקת חשמל (ת/ת 4 ש' 33). בהמשך, טען כי כשאין לחץ בחנות הוא מנתק את ה-DVR (ת/ת 4 ש' 36) וכי הוא התקין את המצלמות כי הבין שהילדים גונבים מחנותו (ת/ת 34 עמ' 7 ש' 21-16). הוצגו לנאשם סרטונים בהם הוא נראה לבד בחנותו (ומכאן עולה שה-DVR מחובר, שכן הוא צולם) והנאשם השיב, כי "שוכח אותו לפעמים, לפעמים גם כל הלילה אני שוכח אותו" (ת/ת 4 ש' 40).

הוצגו לנאשם שישה סרטונים בהם נראה כי מונה הזמן "קופץ" כך שבתחילה רואים ילדה בסרטון ולאחר מכן לא רואים אותה, ורק במקרים כאלה מונה הזמן קופץ. הנאשם השיב כי אינו יודע מה קרה ולמה ה-DVR לא עבד, והציע כי אולי היו הפסקות חשמל (ת/ת 4 ש' 83), וחזר על הטענה, כי כשאין לחץ הוא אינו משתמש ב-DVR (ת/ת 4 ש' 94-93).

הנאשם עמד על כך שלא מחק סרטונים ואינו יודע לעשות כן.

עדות לפני (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 ע' 131-157 ודיון מיום 1.7.19, ע' 66-80)

בשל תקלה במערכת נט המשפט, מספור עמודי פרוטוקול הדיון מיום 1.7.19 שובש באופן שפגע ברצף מספור העמודים. לפיכך, אתייחס למספרי העמודים תוך ציון תאריך הדיון.

הנאשם הכחיש בעדותו את המעשים המיוחסים לו, והכחיש כי מחק סרטונים מתוך ה-DVR.

לדבריו, טבעי ללטר ולנשק במצח ועל הלחיים ילדים מתוך הבעת רגשות (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 133 החל מש' 29) אך אין לכך כל משמעות מינית (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 141 ש' 3-7). לדבריו נהג ללטר רק את ח' וקרובת משפחה שלה בשם ר' (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 141 החל מש' 32).

הנאשם אישר, כי ליטר את ח' בצווארה, גבה ומותנה, אך לדבריו הדבר היה ללא כל כוונה מינית, אלא משום שהתפעל מהאופן בו קראה סיפור. הנאשם חזר פעמים רבות על כך שיחסו לח' היה כאל נכדתו, וכי נגיעותיו בה היו גילויי חיבה ותו לא.

הוצג בפני הנאשם סרטון מיום 24.3.18 (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 149 החל מש' 6) בו נראה נוגע בח' (על פי זיהוי של הנאשם, שם בש' 11) וטען כי ניסה להרחיק אותה (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 150 ש' 4-5). הוצגו לו סרטונים נוספים מיום 29.3.18 בו נראה מלטר ומנשק את ח' ונוגע בה בקרבת איבר מינה. הנאשם הסביר, כי מדובר במקרה עליו סיפר בהודעתו במשטרה, בו התפעל מקריאתה של ח' ונגע בה, ואז התנצל בפניה (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 153 ש' 6-8). הנאשם הסביר שנגע בח', משום שרצה להדגיש לה כי גופה שייך לה ואסור לאף אחד לגעת בה (שם, עמ' 156 ש' 4-5).

הוצגו בפניו סרטונים נוספים מיום 29.3 (פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 עמ' 69 ש' 33) בהן נראה נוגע בישיבה של ח'. הנאשם השיב, כי נגע בגבה התחתון (שם, עמ' 70 ש' 6) והדגיש, כי לעולם לא יגע בישיבן באופן מודע (שם, עמ' 71 ש' 12). בהמשך, הוסיף לעניין ליטוף בתחתית הגב **"כשאני מדבר איתו אני לא תמיד שם לב איפה היד שלי נמצאת, יתכן מאד שאולי תוך כדי שאני מדבר איתו מחוסר תשומת לב, יכול להיות שאני גם נוגע או נגעתי באחוריים של ילד"** (פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 עמ' 74 ש' 12-14).

הוצג לנאשם סרטון מיום 28.3.18 בו נראה נוגע בגב ידו בישיבה של ח' ואמר, כי אינו זוכר אבל **"כל הזמן הייתי מלטר אותה ומשחק איתה, כמו נכדתי"** (פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 עמ' 72 ש' 22).

הוצג לנאשם סרטון מיום 29.3.18, ממנו עולה, כי נכנס לבד עם ח' למחסן (וזאת בניגוד להודעתו במשטרה בה טען כי לא נכנס איתה לבד). הנאשם אישר, כי לפעמים ח' הייתה נכנסת למחסן עם ילדים נוספים והייתה נשארת לבד (פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 עמ' 76 ש' 4).

הנאשם אמר, כי ח' ילדה טובה ואין סיבה שתשקף אבל **"יש לה חברות, א', נ', זה חבורה. אולי מישהו השפיע עליה ואמרה את הדברים אבל היא לא משקרת. יכול להיות שמישהו השפיע עליה ולחץ עליה כדי שהיא תגיד את הדברים אז היא אמרה את הדברים"** (פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 עמ' 78 ש' 14-16).

הנאשם טען, כי א' מתנהגת בחוצפה ולפעמים משלמת רק חלק מהמחיר של מוצרים אותם היא קונה, והיא ונ' "לא נעימות" (פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 עמ' 78 ש' 22-27 ובעמ' 79 ש' 11-20). הנאשם הכחיש כי שאל את א' למה

הקשר ביניהם הסתיים (שם, עמ' 79 ש' 26).

התרשמות

לאור התרשמותי מהנאשם, ובכלל זה אופן התפתחות גרסתו ועדותו לפני, לא ראיתי לתת לדבריו כל משקל:

בהודעתו הראשונה, ת/1, הנאשם הכחיש כי נגע בח'. בהודעתו השניה, ת/2, הודה כי נישק את ח' על לחיה, אך הסביר כי עשה זאת בטעות, משום שהתלהב מהאופן בו קראה סיפור, ואחר כך אמר לח' כי גופה שייך לה ואיש אינו רשאי לגעת בה. מעבר לסתירה שבין שתי ההודעות, יש בכך ראשית הודאה של הנאשם, כי נגע בח' באופן אסור.

הנאשם נראה במספר סרטונים נוגע בח': הנאשם נגע בישיבה של ח', העביר ידו על ירכה ועל חזה, ונישק אותה על צדי פיה. קשה מאוד לשוות לנגיעות אלו משמעות תמימה, ולא ניתן לקבל את דברי הנאשם, כי מדובר בנגיעות שאין להן משמעות מינית. במיוחד דברים אמורים לאור הכחשתו הראשונית של הנאשם כי נגע בח', וההסברים לנגיעות שנראו בסרטונים, אשר קשה ליישבם עם הסרטונים עצמם - גם כאשר נראה בבירור כי ידו של הנאשם נמצאת באיזור ישיבה של ח', הוא התעקש שלא נגע בישיבה - תוך שהותיר לעצמו מוצא, שמא נגע בישיבה מבלי משים. ביחס לסרטון בו נראה הנאשם נוגע בחזה של ח', הוא טען כי נגע בה באיזור השכמה - והדברים עומדים בסתירה לסרטון.

הנאשם חזר פעמים רבות על האמירה, כי נהג בח' כאילו היא נכדתו - אך אין בכך כדי להסביר את המעשים הנראים בסרטונים, ולא ניתן היה לייחס למעשים אלו משמעות תמימה, גם לו היה סב מבצע אותם בנכדתו - ואזכיר כי הנאשם אינו סבה של ח', ואין ביניהם כל קשר משפחתי.

הנאשם לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת מדוע סרטוני מצלמות האבטחה בחנותו נקטעו מספר פעמים, תמיד כאשר היו בחנות ילדות. טענת הנאשם, כי נהג לנתק את המצלמה כאשר לא היה לחץ בחנות, משוללת הגיון ועומדת בסתירה לכך שלדבריו התקין את המצלמה משום שילדים גנבו סחורה מחנותו. גם הטענה שיתכן שילדים ניתקו את המכשיר בטעות אינה מתיישבת עם מיקומו של ה-DVR - במדף מאחורי כסאו של הנאשם.

הנאשם לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת למכלול הראיות שהצטברו לחובתו. טענתו של הנאשם, כי הילדות עשו יד אחת להפלייל אותו במעשים קשים וחמורים, משום שהיו חייבות לו כמה עשרות שקלים (במצטבר) בשל קניית מוצרים עליהם לא שלמו, משוללת כל הגיון ואין לה כל אחיזה בראיות. ברור, כי נאשם אינו צריך לשכנע את בית המשפט בחפותו, ודי לו ליצור ספק בראיות נגדו, אך ניתן היה לצפות מהנאשם להציע הסבר הגיוני, מדוע שלוש ילדות שונות יעלילו עליו כי פגע בהן מינית, וידווחו על כך לרשויות, עם כל הקושי והמשמעות הכרוכות בכך.

אוסף על כל אלה את ה"זגזוג" של הנאשם בענין כניסתו למחסן עם ח': תחילה טען שאינו נכנס כלל עם ילדים, אחר כך אמר שרק עם בנים, ולבסוף אישר שח' עזרה לו במחסן, יחד עם אחרים ועל כן נכנס איתה לשם.

לאור אלה, ובשים לב להתרשמותי הישירה מהנאשם, לא ראיתי לייחס לעדותו לפני כל משקל.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש לייחס לחקירותיהן של ח', א' ונ' את מלוא המשקל, ולאמץ את הערכת המהימנות של חוקרת הילדים, לפיה השלוש תיארו אירועים אשר קרו להן בפועל. כתמיכה לדברי הילדות הפנה לסרטוני מצלמות האבטחה

שבחנות, הן לעניין מחיקות הסרטונים והן לעניין הנגיעות בח'.

כמו כן ביקש ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בנגיעות בח' אשר נראו בסרטוני מצלמות האבטחה, למרות שמעשים אלו לא נכללו בכתב האישום. לעניין הסיוע, ביקש ב"כ המאשימה להפנות לשקרי הנאשם לעניין התפתחות גרסתו לצד סרטוני מצלמת האבטחה, את מצבה הנפשי של ח' וכן מנטייתו הפדופילית של הנאשם, אותה ביקש ללמוד מהסרטונים שנמצאו אצלו.

ב"כ הנאשם שם את הדגש בטיעונו על כך שדבריהן של ח', א' ונ' בחקירותיהן "זוהמו" בדברים ששמעו מאחרים ועל כן לא ניתן להסתמך עליהן:

לגבי ח' טען, כי הושפעה מדברים ששמעה מא' ונ' שהן חברותיה, ומסרט בו צפתה בפייסבוק. עוד הפנה לפערים בין דבריה לאמהודבריה לחוקרת הילדים, ובכלל זה העובדה שלא ספרה לאמהעל הארוע במהלכו השכיב אותה הנאשם על השולחן וכן לכך שמסרה מספר גרסאות לעניין המועד בו אירעו האירועים.

לגבי א' ונ' טען כי שתיהן הושפעו זו מזו, שכן הן אחיות, ולא ניתן לראות בהן עדויות עצמאיות. לצד זאת טען, כי גרסאותיהן של השתיים גם סותרות זו את זו ואינן מתיישבות עם גרסת אמן.

בעניינה של א' הפנה ב"כ הנאשם לקושי העולה מכך שלדבריה ספרה לאמה על מעשיו של הנאשם, והאם לא מנעה ממנה לשוב אל החנות אלא הזהירה אותה שלא לאפשר לנאשם לבצע בה מעשים דומים בעתיד (וכבר אומר, כי לא מצאתי תמיכה לטענה זו בדבריה של א'). עוד הפנה לקשיים אחרים אותם מצא בדבריה, ובהם העובדה שהפנתה לתאריכים מדוייקים בהם לדבריה פגע בה הנאשם, והאופן בו לדבריה דברה עם הנאשם.

לעניין הסיוע הנדרש לדברי הילדות טען, כי לאור משקלן הנמוך של גרסאותיהן, לא ניתן לראות בהן סיוע. עוד טען, כי גם הסרטונים אינם מהווים סיוע, שכן מדובר בראיה שאינה נוגעת ליריעת המחלוקת.

מעבר לכך טען ב"כ הנאשם, כי היו מחדלי חקירה רבים ומשמעותיים, אשר פגעו ביכולתו להתגונן, ובכלל זה המנעות המשטרה לחקור ילדות אשר שמן עלה במהלך החקירה (ס', מלאק ומאלאק) והחלטתה של חוקרת הילדים שלא להתיר לילדות להעיד. ובהקשר זה טען ל"נזק ראייתי" משמעותי שנגרם לנאשם.

ביחס למחיקת סרטי ה-DVR טען כי אין ראיות המצביעות על מחיקה מכוונת מצד הנאשם וביחס לסרטוני מצלמת האבטחה טען כי המעשים המתוארים אינם בעלי אופי מיני והם מחזקים את גרסת הנאשם לעניין הנשיקה שנתן לח'.

דין והכרעה

אקדים מסקנה לסקירה ואומר, כי לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות ולעמדות הצדדים ראיתי, כי מלבד מקרה אחד של מעשה מגונה בא', כל המעשים המיוחסים לנאשם הוכחו מעבר לספק סביר:

כפי שפרטתי למעלה, יש לייחס לדבריהן של ח' ושל נ' את מלוא המשקל, בכפוף להערות ביחס לארוע השני עליו דברה נ' (הנגיעה בישבנה עליה שמעה מא'). אחזור ואומר, כי לו היו ח' ונ' מעידות לפני באותו האופן, לא הייתי מהסס לקבוע על סמך דבריה של כל אחת מהן בנפרד ממצאים מחייבים, גם כעדות יחידה ללא תמיכה חיצונית, בכפוף לחקירתן הנגדית.

גם א' עשתה רושם חיובי, וראיתי לייחס לדבריה משקל גבוה. עם זאת, בשים לב להתרשמותי מהאופן בו מסרה את דבריה, אני סבור כי יש לבחון את דבריה בזהירות. לאחר עיון זהיר בדבריה, נותר ספק מסוים ביחס לארוע הראשון עליו ספרה, בו הנאשם נגע בישבנה כאשר התכופפה מתחת השולחן לקחת קופת חסכון. דבריה של א' בעניין זה היו פחות ברורים, ונותר בלבי ספק מסוים - גם אם קטן - בדבר אופן התרחשות הארוע ופרטיו המדויקים, ומספק זה יהנה הנאשם.

אדגיש, כי בדומה לחוקרת הילדים, גם אני סבור שהארוע עליו דברה א' אכן התרחש, אלא שהתקשיתי לקבוע לגביו ממצאים ברמת הפירוט והוודאות הנדרשות בהליך פלילי.

"זיהום" הגרסאות

לב טיעוניו של הנאשם היה, כי לא ניתן לסמוך על גרסאותיהן של הילדות, משום שהן נחשפו לחשדות כנגד הנאשם מפי חברותיהן ובנות משפחתן, ועל כן קיים חשש כבד כי הן העידו שמועות ששמעו מפי אחרות ולא על דברים שחוו. לא מצאתי כי יש לחשש זה כל בסיס.

אכן, הילדות כולן בנות אותו גיל, ומתגוררות באותה השכונה, ויש ביניהן קשר (במיוחד דברים אמורים ביחס לא' ונ', שהרי הן אחיות). כמו כן, מעשיו של הנאשם נחשפו זמן משמעותי בטרם נגבו גרסאותיהן של הילדות על ידי חוקרת הילדים. חוקרת הילדים נחקרה ארוכות על חשש הזיהום, והבהירה כי בהערכת משקל דברי הילדות הביאה בחשבון את חשיפתן למידע על החשדות כלפי הנאשם. ר' בהקשר זה ההבחנה שעשתה לענין דבריה של נ' בין שני האירועים עליהם דברה, אשר לגבי אחד מהם קבעה שלא ניתן לקבוע לגביה ממצא, בין היתר מטעם זה - והסבריה לעניין זה מקובלים עלי במלואם.

אוסף, כי גם על פי התרשמותי מהילדות, ניתן להתרשם באופן ברור, כי הן הבחינו בין דברים שחוו בעצמן ובין דברים ששמעו מאחרות, כפי שפרטתי בסקירת הראיות למעלה.

לאור זאת לא ראיתי כל בסיס לחשש כי הילדות לא העידו על דברים אותם חוו בעצמן, או כי תוכן דבריהן הושפע מדברים ששמעו מאחרים.

סיוע

הראיות המרכזיות נגד הנאשם הן חקירותיהן של שלושת הילדות, אשר דבריהן הובאו על ידי חוקרת הילדים, משום שהיא אסרה על העדתן. סעיף 11 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 קובע כי: "לא יורשע אדם על סמך ראיה לפי סעיף 9, אלא אם יש לה סיוע בראיה אחרת". משכך, דבריהן של שלושת הילדות טעונים סיוע.

בע"פ 5385/13 פלוני נ' מדינת ישראל נקבע, לעניין הסיוע, כי:

"ראיית הסיוע בעניינו של קטין שעדותו נאסרה על ידי חוקר נוער חייבת לעמוד במבחן התקיימותן של שלוש דרישות מצטברות: ראשית היא צריכה לבוא ממקור נפרד ועצמאי; שנית, היא צריכה לסבך את הנאשם באחריות לביצוע העבירה המיוחסת לו; שלישית, היא חייבת להתייחס לנקודה ממשית השנויה במחלוקת בין הצדדים.

...

על פי ההלכה הפסוקה, המשקל הנדרש לראיית הסיוע עומד ביחס הפוך למשקלה של הראיה העיקרית. ובמידה והאחרונה זוכה להערכת מהימנות גבוהה, תידרש ראיית סיוע שמשקלה נמוך יותר"

הסרטונים

סרטוני מצלמות האבטחה בחנותו של הנאשם הם ראייה חיצונית אובייקטיבית, המסבכת את הנאשם במעשים המיוחסים לו ועל כן הם מהווים סיוע מובהק, בשני מישורים:

במישור הראשון, הנאשם נראה נוגע בח' בישוב ובחזה ומנשק אותה בצידי פיה. כמו כן הנאשם נראה נוגע בילדה (שיתכן שהיא ח') באיזור הישבן והמפשעה - והסבריו לגבי סרטונים אלו נדחו. סרטונים אלו מהווים ראיה משמעותית, המסבכת את הנאשם ומלמדת על נטייה פדופילית. יתרה מכך, אינני רחוק מהסברה שניתן היה לקבוע כי המעשים מהווים עבירה עצמאית של מעשה מגונה, אך כפי שאפרט בהמשך, בשל התנהלות המאשימה לא ראיתי מקום לעשות כן.

במישור השני, קטיעת רצף הצילום של מצלמות האבטחה בחנות מלמדת, כי הנאשם ניתק באופן מכוון את המצלמות, או שמחק את הסרטונים בדיעבד, וההסבר לכך הוא שביקש למנוע תיעוד של מעשיו בקטינות. הנאשם לא הציע לתופעה זו כל הסבר אחר אשר ניתן לקבלו, ולו בדוחק. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שכל הקטיעות היו כאשר היו בחנות ילדות (ולא בנים). צירוף מקרים זה מעביר אל את הנאשם הנטל להסביר את העניין. על כך אוסיף את דבריה של א', כי הנאשם נהג לכבות את המצלמה בחנותו - ואזכיר את קביעתי, כי מדובר באמירה רבת משקל, אשר נאמרה עוד לפני שהחוקרים תפסו את מכשיר ה-DVR.

לאור זאת, הסרטונים מהווים ראיית סיוע בעלת משקל רב, בשני המישורים, של מעשים דומים ושל מניעת תיעוד המעשים, וכל אחת משתי קבוצות הסרטונים, עונה באופן עצמאי על דרישת הסיוע, ומקל וחומר שתיהן יחדיו.

בנוסף, הסרטים מלמדים על חוסר מהימנותו של הנאשם, המשתקפת בהסבריו הבלתי מתקבלים על הדעת לדברים ברורים הנראים בהם.

חקירות הילדות כסיוע הדדי

פסיקה עקבית קובעת, כי שתי עדויות, אשר כל אחת בנפרד טעונה סיוע, יכולות לשמש כראיית סיוע זו לזו (בהקשר לכך ר' בין היתר בע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל, וכן ספרו של המלומד קדמי **על הראיות**, חלק ראשון, מהדורת תש"ע-2009, עמ' 283, סע' 1, והפסיקה המצוטטת שם). על כן, כל אחת מחקירות הילדות יכולה לשמש סיוע לחקירות האחרות - שהרי המעשים מלמדים הן על נטייה פדופילית של הנאשם והן על שיטת ביצוע דומה: הנאשם קנה את אמונו של ילדות בנות 9-10 אשר באו לחנותו, נתן להן מתנות פעוטות ערך וביצע בהן מעשים מגונים. כמו כן הנאשם ביקש מהילדות לשמור על סוד הדברים (כלפי ח'), תוך איום שאם תספר על המעשים אביה יפגע בה ובנאשם וכלפי א', תוך הבטחה לשמור בסוד שלקחה מהחנות דברים בחינם, כפי שעלה מדבריה של נ').

לעניין משקלם של מעשים דומים, ר' ע"פ 4721/99 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נה (1) 684:

"לעדויות קורבנות בעבירות מין נגד ילדים משקל סגולי העולה לאין ערוך על הדעה המוקדמת שהן עלולות להקים. הן אינן מצביעות אך על נטייה עבריינית, בדומה לעדויות בדבר עבירות רכוש

חוזרות. בעדויות אלו מצויים מאפיינים המלמדים על סטייה מינית של פדופיליה. מחקרים אף הראו כי, ככלל, עבריינות מינית בילדים אינה באה לביטוי במעשה בודד אחד, אלא מדובר בדפוס התנהגות נמשך... קווי דימיון אלה בין המעשים המיניים מכניסים אותם לגדר "מעשים דומים", שראיה על אודותיה היא קבילה..".

ור' גם סקירת המצב המשפטי בתפ"ח 26711-06-11, מדינת ישראל נ' טל אהרן הינו:

בית המשפט העליון הכיר בכך שמעשים דומים עשויים להוות ראיה מסייעת "הלכה פסוקה היא, כפי שהטיב בית המשפט המחוזי לציין, כי בכוחה של עדותו של קטין בדבר מעשים מיניים דומים שביצע בו הנאשם לשמש ראיה מסייעת לעדות קטין אחר הטעונה סיוע" [בע"פ 5385/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.2013); ראו גם ע"פ 4487/10 רוני גלילי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.11.2012) - "דפוס פעולה דומה עשוי להוות סיוע ראיתי ולהוכיח כוונה פלילית של נאשם"].

בנוסף הוכרה במפורש האפשרות: "לעשות שימוש בעדות קטין אחד אודות מעשים מיניים דומים שביצע בו הנאשם, כראיה מסייעת לעדות קטין אחר" (ע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.5.2009)).

מטרת הנגיעה בנ'

כפי שקבעתי ביחס לנ', הנאשם נגע בישבנה כאשר התכופפה למדפסת שהיתה מתחת השולחן. הנאשם אמר בעדותו, כי "יש ילדים יש בנים וגם בנות שהוצאתי אותם מתחת לשולחן. אני לא זוכר, יכול להיות". (ע' 74 ש' 31-32 לפרוטוקול דיון מיום 1.7.19) והעלה את האפשרות שאולי כך נגע בטעות בישבן (אמנם הדברים נאמרו ביחס לא', אך יכלו להיות רלוונטיים גם לגבי נ'). לא מצאתי כי יש בכך כדי לעקר את המשמעות הפלילית שבמעשיו של הנאשם:

מדבריה של נ' עולה באופן ברור, כי הנאשם הניח את ידו על ישבנה - ותיאור זה אינו מתיישב עם ההסבר אותו העלה הנאשם, נגיעה אקראית תוך כדי משיכת ילד מתחת שולחן. גם תגובתה של נ' למעשה - צמרמורת ויציאה מהחנות, מלמדת על כך שהבינה כי אין מדובר במגע אקראי ולא מכוון (ואפנה שוב את הקורא לתקליטור חקירתה של נ', דקה 34:25, שם תיארה את תגובתה).

מעבר לכך, הטענה שהוצאת ילדים מתחת השולחן היתה חלק משגרת יומו של הנאשם, עד כי אינו זוכר אותה, רחוקה מלהשמע סבירה - ואזכיר כי גרסת הנאשם בכללותה רחוקה מלשכנע ולא נתתי לעדותו כל משקל.

נקודה זו עלתה ביחס לארוע הראשון עליו ספרה א', אך לאור הספק שנותר בעניין זה, אין צורך לדון בה בהקשר זה.

הצגת סרטונים פורנוגרפיים לילדות

במכשיר הטלפון והמחשב של הנאשם נמצאו סרטונים פורנוגרפיים שונים, ללא תוכן פדופילי. המאשימה טענה כי עניין זה רלוונטי לתמיכה בדברי הילדות, כי הנאשם הציג להן סרטונים פורנוגרפיים.

הקושי בטענה זו הוא, כי אף אחת מהילדות לא אמרה שהנאשם הציג לה סרטים או תמונות פורנוגרפיים. אמן של א' ונ' אשרה בעדותה, בתשובה לשאלה מדריכה של ב"כ המאשימה, כי הנאשם הראה לאחת הבנות "דברים" במכשיר הטלפון

שלו. לאמירה זו של העדה אין כל משקל, ועל כן אין לסרטונים הפורנוגרפיים כל משמעות לחובת הנאשם.

חקירת מעורבים נוספים

מן הראיות עלו שמותיהן של קטינות נוספות, אשר קיים חשש כי הנאשם פגע בהן, או שהיו עדות למעשיו, בעיקר קטינה בשם ס' וכן קטינות בשם ר', מלאק ומאלאק. מעדותה של החוקרת נופר בן שימול עלה, כי נעשו נסיונות לגבות את גרסתה של ס', אשר לא צלחו בשל התנגדות ההורים. כמו כן עולה כי החוקרת לא הצליחה ליצור קשר עם הוריה של ר'. אין לפני נתונים לגבי מאמצי איתור הקטינות האחרות, ככל שהיו.

אכן ניתן היה לעשות יותר על מנת לגבות גרסאותיהן של ילדות נוספות, אך לא ראיתי כי ניתן להגיע מכך למסקנה, כי לוו היו הילדות נחקרות, היה בדבריהן כדי לסייע לנאשם או לתרום להגנתו, ולא ראיתי כי עניין זה פועל לזכות הנאשם.

טענות הגנה נוספות

ב"כ הנאשם תהה מדוע ח' לא ספרה לאמה על הארוע בו הנאשם התחכך בה על השולחן במחסן - אך מעדות האם עולה כי ח' דווקא כן סיפרה לה על הארוע (ר' דיון מיום 30.4.19, ע' 20 למטה).

ב"כ הנאשם טען, כי ח' הושפעה מסרט אותו ראתה בפייסבוק - אך דווקא א' היא שאמרה שראתה בפייסבוק ארוע בו ילדה נפגעה מינית על ידי בעל חנות, ולא ח' - מה גם שכלל ללא ברור אם א' דברה על סרט שראתה או סיפור שקראה. מכל מקום, יש לעניין זה תשובה בעדותה של חוקרת הילדים (פרוטוקול דיון מיום 11.6.19 עמ' 114 החל מש' 19).

ב"כ הנאשם טען, ביחס לאירוע הראשון עליו ספרה ח', כי אין זה סביר שאדם בגילו של הנאשם (68 שנים) יכרע על ברכיו מול ילדה על מנת לבצע מעשה מגונה - אך הקורא מופנה לסרטון מיום 5.4.18, שעה 18:28 (לפי שעות ה-DVR) שם נראה הנאשם מתפלל ואגב כך כורע על ברכיו ואז קם לעמוד על רגליו, ולא נראה כי הוא מתאמץ לעשות כן.

הרשעה בעבירות שלא נכללו בכתב האישום

ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם גם הנגיעות בח' ובקטינה נוספת, אשר נראו בסרטונים, ולא נכללו בכתב האישום. אכן, כפי שפרטתי למעלה, המעשים האמורים יכלו לכאורה לבסס עבירות נוספות של מעשה מגונה. עם זאת, בשל התנהלותה של המאשימה לא ראיתי לעשות שימוש בסמכותי להרשיע את הנאשם בעבירה אשר לא יוחסה לו בכתב האישום:

למרות שתוכן הסרטונים היה ידוע למאשימה לכל המאוחר ביום 2.6.11, שלב מוקדם של שמיעת הראיות, המאשימה לא בקשה לתקן את כתב האישום, ואף לא הודיעה כי תבקש להרשיע את הנאשם במעשים אלו. תחת זאת המאשימה כבשה את הבקשה עד שמיעת הסיכומים - ואין זו התנהלות הולמת. עוד אעיר, כי התקשיתי לקבל מב"כ המאשימה הסבר לעניין זה (ר' פרוטוקול דיון מיום 1.7.19 ע' 81) - ועניין זה מצטרף לדרך בה בקשה המאשימה להגיש את הסרטונים. גם אם התנהלותה של המאשימה לא הצדיקה את פסילת הסרטונים כראיה, יש בה כדי להצדיק את דחיית הבקשה לבסס עליהם הרשעה בעבירה נוספת, שלא נכללה בכתב האישום.

סיכום

לאור האמור מעלה, מזכה את הנאשם מעבירה אחת של מעשה מגונה, הנוגעת לארוע הראשון שבאישום השני (הנגיעה בישבנה של א' כאשר ניסתה לקחת את קופת החיסכון) ומרשיע אותו ביתר המעשים המיוחסים לו: ארבע עבירות של מעשה מגונה בקטין ושתי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטין, על פי הוראות החיקוק שבכתב האישום.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ט, 08 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים